

INTERPRETACJA
W SPRAWIE OPODATKOWANIA PODATKIEM OD TOWARÓW I USŁUG DOTACJI
Z POLSKIEGO INSTYTUTU SZTUKI FILMOWEJ

Na podstawie art. 14b § 1 i § 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zm.) oraz § 7 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie upoważnienia do wydawania interpretacji przepisów prawa podatkowego (Dz. U. z 2007 r. Nr 112, poz. 770) Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie działając w imieniu Ministra Finansów stwierdza, że stanowisko Wnioskodawcy, przedstawione we wniosku o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku od towarów i usług w zakresie opodatkowania dotacji **-jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

Do Izby Skarbowej w Warszawie wpłynął wniosek o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w indywidualnej sprawie dotyczącej podatku od towarów i usług w zakresie opodatkowania dotacji.

W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny.

Wnioskodawca jest podmiotem profesjonalnie zajmującym się produkcją filmową. Zgodnie z art. 22 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2005r. o kinematografii (Dz. U. Nr 132, poz. 1111), dofinansowanie przedsięwzięcia związanego z produkcją filmową udzielane są w oparciu o następujące kryteria:

- Walory artystyczne, poznawcze i estetyczne;
- Znaczenie dla kultury narodowej oraz urozmaicenie tradycji polskiej i języka ojczystego;
- Wzbogacanie europejskiej różnorodności kulturalnej;
- Przewidywane skutki planowanego przedsięwzięcia;
- Warunki ekonomiczno-finansowe realizacji.

Wypełniając dyspozycję tego zapisu producent przeprowadza cały proces produkcji

filmu, który kończy się wyprodukowaniem kopii wzorcowej. Dalszy ciąg życia filmu jako gotowego produktu uzależniony jest od zapotrzebowania rynku i gustów odbiorców. Cena w umowach licencyjnych jest zawsze negocjowana i uzależniona jest od szeregu czynników pozaekonomicznych. W przypadku umów dystrybucyjnych cena za produkt w ogóle nie występuje, bowiem określony jest tylko procentowy udział we wpływach z eksploatacji producenta, które to wpływy są zarówno przyszłe jak i niepewne. Cały szereg produkcji filmowych, które są filmami artystycznymi nie pokrywa nawet w części kosztów ich wyprodukowania. Specyfika rynku filmowego w zakresie produkcji i eksploatacji filmów sprawia, iż brak jest jakichkolwiek korelacji pomiędzy kosztami produkcji filmu z wpływami z jego eksploatacji na różnych polach. Tym bardziej, brak jest możliwości łączenia kosztów produkcji z pojęciem ceny filmu jako produktu, zaś dotacja przez Polski Instytut Sztuki Filmowej przeznaczona jest na produkcję filmu a nie na jego eksploatację. Dofinansowanie może odbyć się w formie dotacji, pożyczki lub poręczenia. Wnioskodawca, zajmując się profesjonalnie produkcją filmową, zawiera z Polskim Instytutem Sztuki Filmowej umowy cywilnoprawne na dofinansowanie w formie dotacji na konkretne produkcje filmowe. Z umowy cywilnoprawnej wynika, że dofinansowanie dotyczy produkcji filmu i nie jest w żaden sposób związane z przyszłą ceną ani nie ma wpływu na cenę tego filmu.

W związku z powyższym zadano następujące pytanie.

Czy dotacja otrzymana od Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej na produkcję filmową podlega opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług?

Zdaniem Wnioskodawcy otrzymane dotacje nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego uznaje się za prawidłowe.

Zgodnie z treścią art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. (Dz. U. z 2004r. Nr 54, poz. 535 ze zmianami) zwana dalej ustawą, opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług podlega odpłatna dostawa towarów i odpłatne świadczenie usług na terytorium

kraju.

Według art. 29 ust. 1 ustawy, opodatkowaniu podlega obrót, którym jest kwota należna z tytułu sprzedaży, pomniejszona o kwotę należnego podatku. Kwota należna obejmuje całość świadczenia należnego od nabywcy. Obrót zwiększa się o otrzymane dotacje, subwencje i inne dopłaty o podobnym charakterze mające bezpośredni wpływ na cenę (kwotę należną) towarów dostarczanych lub usług świadczonych przez podatnika, pomniejszona o kwotę należnego podatku.

Z treści przepisu art. 73 Dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. U. UE L 347.1 i L 384.92) wynika, że podstawa opodatkowania obejmuje wszystko, co stanowi zapłatę otrzymaną lub którą dostawca lub usługodawca otrzyma w zamian za dostawę towarów lub świadczenie usług, od nabywcy, usługobiorcy lub osoby trzeciej, włącznie z subwencjami związanymi bezpośrednio z ceną takiej dostawy lub świadczenia.

Z powyższego wynika, że włączenie do podstawy opodatkowania podatkiem od towarów i usług dotacji, subwencji i innych dopłat o podobnym charakterze ma miejsce tylko wówczas, gdy jest to, po pierwsze, celowa dotacja, subwencja i inna dopłata o podobnym charakterze-związana bezpośrednio z dostawą towaru lub świadczeniem usługi oraz, po drugie, wpływająca bezpośrednio na cenę towaru lub usługi. Do podstawy opodatkowania zaliczane są tylko takie dotacje, subwencje i inne dopłaty o podobnym charakterze, które są bezpośrednio przeznaczone na dofinansowanie konkretnego towaru czy też konkretnego rodzaju usługi i mają bezpośredni wpływ na ich cenę. Nie jest więc obrotem ogólna dotacja (subwencja, inna dopłata o podobnym charakterze) uzyskana przez podatnika, niezwiązana z dostawą towaru lub świadczeniem usługi.

Dokonana analiza wskazuje, iż jeśli dotacja, subwencja lub inna dopłata o podobnym charakterze przekazywana jest w celu sfinansowania dostawy konkretnych towarów lub świadczenia konkretnych usług - istnieje bezpośredni związek między otrzymaną dopłatą a dostawą towarów lub świadczeniem usług i ich ceną - to stanowi ona obrót w rozumieniu art. 29 ust. 1 ustawy o VAT i podlega opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług.

Natomiast dotacje o charakterze ogólnym, przeznaczone np. na pokrycie kosztów, a nie będące dofinansowaniem, czy też refundacją usługi, nie są zaliczane do podstawy

opodatkowania. Jeżeli dofinansowanie służy pokryciu ogólnych kosztów działalności podatnika -nie jest uzależnione od ilości i wartości dostarczanych towarów lub świadczonych usług przez podatnika - to otrzymana dotacja nie zwiększa podstawy opodatkowania z tytułu podatku od towarów i usług.

Z przedstawionego we wniosku stanu faktycznego wynika, że otrzymana dotacja przeznaczona została na dofinansowanie kosztów konkretnej produkcji filmowej, ale nie wpływa na cenę wyprodukowanych filmów. Wnioskodawca zaznacza, iż brak jest możliwości łączenia kosztów produkcji z ceną produktu. Cena wyprodukowanego filmu zawsze jest negocjowana i uzależniona od takich czynników jak: atrakcyjność tematu, zainteresowanie odbiorców (umowy licencyjne), procentowego udziału we wpływach, które są przyszłe i niepewne (umowy dystrybucyjne), a w przypadku filmów artystycznych cena jest ustalona poniżej kosztów produkcji. Z tego wynika, że otrzymana dotacja stanowiła refundację kosztów produkcji filmu, a nie ceny produktu.

Zatem, otrzymana przez Wnioskodawcę dotacja nie ma bezpośredniego wpływu na cenę konkretnych towarów i usług, zatem nie stanowi ona obrotu w rozumieniu art. 29 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług i w związku z tym nie podlega opodatkowaniu tym podatkiem. Tym samym stanowisko Wnioskodawcy w przedmiotowym zakresie należy uznać za prawidłowe.

Interpretacja dotyczy zaistniałego stanu faktycznego przedstawionego przez wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dacie zaistnienia zdarzenia w przedstawionym stanie faktycznym.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, ul. Jasna 2/4, 00-013 Warszawa po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu - do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.). Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach - art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia

wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy) na adres: Izba Skarbowa w Warszawie Biuro Krajowej Informacji Podatkowej w Płocku, ul. 1 Maja 10, 09-402 Płock.

Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie